

תת"ע 3960/01/14 - מדינת ישראל נגד ח'טיב חסן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3960-01-14 מדינת ישראל נ' ח'טיב
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח'טיב חסן

הנאשמים

הכרעת דין

לנאשם שבפניי מיוחסת עבירה של **נהיגה בשכרות**, וזאת מכוח סירוב לבדיקת נשיפה.

הנאשם כפר באשמה וראיות הצדדים נשמעו בישיבות שהתקיימו בתאריכים 11.2, ו - 19.5. ביום 26.6 נשמעו סיכומי המאשימה, ולסנגור ניתנה ארכה להגשת סיכומים בכתב. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, קראתי ושקלתי את טיעוני הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, **השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.**

בין הצדדים אין מחלוקת כי רכבו של הנאשם נעצר לבדיקה ביום 14.1.14 בסמוך לשעה 16:30. לנאשם נערכה בדיקת נשיפון אשר הצביעה על אינדיקציה לאלכוהול. עוד אין מחלוקת כי הנאשם לא ביצע את בדיקת המאפיינים בשטח כפי שהתבקש מאחר והדבר "לא מכובד" וביקש להיבדק בתחנה. בתחנת המשטרה נערכה לנאשם בדיקת נשיפה במכשיר הינשוף אשר לא העלתה תוצאה. עוד אין מחלוקת כי הנאשם אישר ששתה אלכוהול בטרם הנהיגה, אולם לדבריו בכמות קטנה "כוס אחת או שתיים" בלבד.

המחלוקת בין הצדדים היא, אפוא, בשאלה יחידה, האם בדיקת הנשיפה לא צלחה עקב הכשלה מכוונת מצד הנאשם, שאז יש להרשיעו בעבירה המיוחסת לו, או מסיבה אחרת שאינה קשורה אליו, ואז יש לזכותו.

בטרם הכרעה בשאלה העיקרית, אציין כי חלק מטענות הסנגור אינו רלוונטי כלל למחלוקת בין הצדדים. כך למשל טענת הסנגור בדבר אי הקפדה על 15 דקות מעצירת הנאשם ועד הבדיקה תוך השגחה כי אינו אוכל, שותה וכיו"ב.

זמן ההמתנה הנ"ל דרוש בכדי לוודא כי תוצאות הבדיקה לא יושפעו מצריכת אלכוהול של הנאשם בסמוך לבדיקה או משאריות אלכוהול או חומרים אחרים בפיו. לפי גרסת הנאשם עצמו הוא שתה אלכוהול באירוע, זמן מה לפני הנהיגה, בוודאי שלא שתה אלכוהול לאחר שהחל בנהיגה או לאחר שנעצר בידי השוטרים. הנאשם אף לא טען כי שתה, אלכוהול או משקה אחר, אכל, עישן או הקיא בזמן שבין עצירתו בידי השוטרים (בשעה 16:30) ועד לבדיקה (שהחלה בשעה 17:06). כלומר, אין כל חשש כי הנאשם שתה אלכוהול בסמוך לבדיקה, או כל חשש כי מרגע שנעצר ועד לבדיקה, שהחלטה 36 דקות מאוחר יותר, שתה אכל עישן או הקיא.

הסנגור מצא לנכון להרחיב ולהציג סתירות בעדויות השוטרים, כך שהמסקנה לשיטתו היא כי אף אחד מהם לא השגיח בפועל על הנאשם. אולם במקרה דנן הנאשם עצמו אינו טוען כי "ניצל" חוסר השגחה זה לביצוע אחת הפעולות הנ"ל, כך שנושא ההשגחה כלל אינו רלוונטי.

אולם חשוב מכך, במקרה דנן לא התקבלה כלל תוצאה אשר שאריות אלכוהול בפי הנאשם היו יכולות להשפיע עליה. על פי המיוחס לו, הנאשם הכשיל את הבדיקה, כך שלא התקבלה כל תוצאה. לעניין עבירת הסירוב, אין כל חשיבות להמתנה בטרם הבדיקה, שכן כאמור אין כל תוצאה אשר עשויה להיות מושפעת. ראו לעניין זה לדוגמא עפ"ת 57984-12-12 **ז'ינובי גורודיצקי נ' מדינת ישראל**.

אף טענות הסנגור כנגד תקינות המכשיר אינן יכולות להתקבל. הנאשם מסר תשובה לכתב האישום בישיבה מיום 3.2.15 במעמד סנגורו. הנאשם טען כי שיתף פעולה עם הבדיקה ואינו יודע מדוע נכשלה הבדיקה. **הסנגור לא העלה טענה כנגד תקינות המכשיר ולא ביקש הוכחת התקינות**. ראו לעניין זה עפ"ת 13993-02-09 **מורסי קטאווי נ' מדינת ישראל**:

"מתוך עיון בפרוטוקול בית המשפט עולה, כי המערער הודה בנהיגה וכפר בשכרות. המערער לא ציין, גם לא רמז, על כפירה בתקינות המכשיר. חומר ראיות התביעה היה ידוע מדוע לב"כ המערער, לא נדרשה התביעה להציג ראיות לעניין תקינות המכשיר, שאילו הייתה נדרשת - בכך היה נרמז לאיזושהי מחלוקת מטעם המערער לעניין תקינות המכשיר, אך לא היא.

התביעה תוך כדי דיון בהוכחות ביקשה בתום פרשת התביעה למעלה מהנדרש ומהצורך להמציא תעודת עובד ציבור. בימ"ש קמא דחה בקשה זו של התביעה, משום שעל פי כפירת המערער בעובדות כתב האישום לא היה מקום להמציא תעודת עובד הציבור באותן נסיבות. ולא מצאתי כי בימ"ש קמא טעה משהורה כך."

גם טענות הסנגור בדבר אי תקינות בדיקת הכיול והאוויר בסביבת הבדיקה לא אוכל לקבל. כפי שמופיע בפלט הבדיקה התחום המותר לאלכוהול סביבתי הוא **עד 100%**, שכן ערך זה מכיל כך שמשמעותו 17 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר, כשליש מהכמות המותרת על הנחיות היצרן. לפיכך התוצאות עליהן מצביע הסנגור של 27 עד 80 אחוזים מערך זה, נמוכות בהרבה מהערך המותר, ואין בהן כדי להצביע על חשש כלשהו לעיוות תוצאות הבדיקה.

לנאשם דנן נערכו 3 בדיקות נשיפה (פלטי הבדיקות הוגשו וסומנו - 6/ת, 7/ת ו - 8/ת). כל בדיקה כוללת שני מחזורי נשיפה, וכל מחזור נשיפה כולל תוצאה אחת במקרה של נשיפה מוצלחת או יותר מתוצאה אחת במקרה של נשיפה לא

מוצלחת. במקרה זה התוצאות שהתקבלו היו כדלקמן:

בדיקה ראשונה (פלט מס' 1220)-

מחזור ראשון נפח

נשיפה ראשונה 0.6 ליטר

נשיפה שנייה 0

נשיפה שלישית 0

נשיפה רביעית 0

מחזור שני

נשיפה ראשונה אין כל תוצאה

בדיקה שנייה (פלט מס' 1221)

מחזור ראשון

נשיפה ראשונה 0

נשיפה שנייה 2.4 ליטר 740 מגאללא"נ.

מחזור שני

נשיפה ראשונה 0.2 ליטר

נשיפה שנייה 1.2 ליטר

נשיפה שלישית 1.2 ליטר

בדיקה שלישית (פלט מס' 1222)

מחזור ראשון

נשיפה ראשונה 0

נשיפה שנייה 2.2 ליטר 595 מגאללא"נ

מחזור שני

עמוד 3

נשיפה ראשונה 0

נשיפה שנייה 0.8 ליטר

נשיפה שלישית 1.1 ליטר

ההלכות בהקשר זה הינן ידועות וברורות. בדיקת הנשיפה הינה פשוטה ביותר ואין להניח כי נבדק ייכשל בה, אלא אם הוא סובל מבעייה רפואית המונעת ממנו לבצעה, לחילופין, הינו שיכור כך שאינו מצליח לנשוף כראוי ולחילופי - חילופין הוא מכשיל את הבדיקה במכוון. במקרה דנן נשף הנאשם מספר רב של נשיפות במכשיר. שתי נשיפות היו תקינות והניבו תוצאות, עובדה המלמדת כי לכאורה אין סיבה אובייקטיבית המונעת מהנאשם לנשוף אוויר בכמות מספיקה. יותר מכך, חלק הארי של הבדיקות מצביעות על כך שהנאשם כלל לא ניסה לנשוף ולא התקבלה כל תוצאה, או תוצאה של נפח נשיפה אפסי. תוצאות מעין אלה יכולות להתקבל רק כאשר אדם סובל מקשיי נשימה כה קשים, עד כי הוא זקוק להנשמה קבועה בכדי לתפקד. מובן שזה אינו מצבו של הנאשם, שהעיד על עצמו "נכון שאין לי קושי לנשוף. אני עשיתי בדיקת נשיפה בשקית".

כאמור הנאשם לא טען לבעייה רפואית כלשהי, בוודאי שלא ביסס טענתו במסמך, ואף שלל זאת הן בדבריו והן בהתנהגותו ובעצם הנשיפות התקינות שביצע. טענת הנאשם כפי שסיכם הסנגור בסיכומיו היא כי "אין לו מושג" מדוע נכשלה הבדיקה, אפשר רק לשער כי תוצאות הנשיפות התקינות העידו על אלכוהול בכמות גבוהה, הניאו אותו מלהמשיך ולנשוף.

בהקשר זה כבר קבע בית המשפט המחוזי בירושלים בע"פ 2436/08 גסאן אבו טיר נ' מדינת ישראל, כי:

"משנכשל נבדק בביצועה הבדיקה, ובהיעדר סיבות שיש בהן כדי להסביר את הכישלון, חזקה היא כי הכשילן את הבדיקה".

והוסיף וקבע בית המשפט המחוזי בחיפה בב"ש 2136/08 איליה וולר נ' מדינת ישראל:

בדיקת הנשיפה היא בדיקה פשוטה, ותחילה מוסבר לנהג מה עליו לבצע. במהלך הבדיקה מתבקש הנהג לנשוף כמות מסוימת של אוויר מריאותיו אל תוך פיית המכשיר, והמכשיר מודד את ערכי האלכוהול באוויר הנשוף. כיוון שהבדיקה היא כה פשוטה, לא צפוי שמי שמבצע אותה בתום לב ייכשל בה. אם הבדיקה נכשלה, יש איפוא לחפש את הסיבות לכישלונה, ואלה תהיינה בדרך כלל סיבות רפואיות, המונעות מהנבדק לנשוף את כמות האוויר הדרושה לבדיקה. כיוון שמדובר בבדיקה פשוטה ביותר, ובהנחה שהוסבר לנהג מה עליו לעשות בבדיקה, הרי שבהיעדר סיבות המסבירות את כישלון הבדיקה, כישלון הבדיקה מדבר לחובתו של הנהג. מוכן אני אף להעז ולומר, שעל רקע פשטות הבדיקה, בהיעדר סיבות המסבירות את כשלון הבדיקה, נוצרת חזקה, לפיה, לכאורה, הנבדק ביקש להכשיל את הבדיקה או לא היה מסוגל לבצעה בשל היותו שיכור. כמובן, שבמסגרת הבאת הראיות בתיק העיקרי, יוכל המשיב לסתור חזקה זו, ולהראות, כי כישלון הבדיקה אינו נובע מהכשלתה המכוונת על ידו.

מפעיל המכשיר, השוטר ישראל ליעד, ערך בדיקה עצמית בשעה 16:59 זמן קצר בטרם בדיקת הנאשם (פלט מס' 1219), נשף לא קושי את הכמות הדרושה וקיבל תוצאה של "אין אלוהול". בצורה דומה ערך השוטר ליעד בדיקה עצמית בסמוך לאחר בדיקת הנאשם בשעה 17:42 (פלט מס' 1225) ואף כאן התקבלה תוצאה תקינה ללא אלוהול.

מהאמור לעיל, עולה כי המאשימה הראתה שמדובר במכשיר תקין, אשר ביצע מדידות תקינות זמן קצר לפני ואחרי בדיקת הנאשם. לעומת זאת, ההגנה לא הציעה הסבר כלשהו לכישלון בדיקת הנאשם.

למען הסר ספק, אציין כי הנאשם אישר את עדויות השוטרים לפיהם הוסברה לו משמעות הסירוב לבדיקה והעובדה כי הכשלתה מהווה סירוב.

ת. חתמתי שאני מסכים. הסבירו לי על הבדיקה ושאלו אותי כיצד אני יכול לסייר.

...

ש. אתה מבין שהכשלה זה סירוב?

ת. אבל לא הכשלת.

ש. אתה מבין שלא לעשות בדיקה כמו שצריך זה כמו סירוב.

ת. כן, אבל לא עשיתי את זה. אני לא מבין איך המכשיר עובד.

לפיכך, דומה כי די באמור לעיל כדי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

מעבר להכשלת הבדיקה, דומה כי **קיימות ראיות נוספות המעידות על שכרותו של הנאשם**. כך על פי רישומו של השוטר סוסן בדוח אכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/2) מהנאשם עלה ריח אלוהול חזק, התנהגותו הייתה "פרועה" והוא אישר כי שתה שלוש כוסות עראק. התרשמותו של השוטר הייתה כי הנאשם "תחת השפעת אלוהול כבדה". השוטרים ציינו כי מיד עם עצירת רכבו של הנאשם התרשמו כי "משהו לא בסדר", וזאת לאור התנהגותו והקושי לעצור את רכבו.

בטופס תחקור החשוד רשם **השוטר סוסן** כי הנאשם מסר ששתה 3-4 כוסות עראק במסיבה (ברית) בה השתתף. באופן דומה אישר הנאשם בפני **הקצין סימון חן** כי שתה אלוהול באירוע.

הנאשם אף העיד בפני:

"באותו יום עצרה אותי משטרה בכניסה לרגבה. הייתי בחזרה מברית מילה בקרית אתא. שתיתי שם כוסית או שתיים עראק. ... ביקשו שאחתום על מסמכים, סירבתי לחתום כי הוא כתב ששתיתי 3-4 כוסות, כי

שתיתי רק 1-2 והוא לא הסכים לתקן, אז סירבתי לחתום. ...אני צריך שני בקבוקים בשביל להשתכר, כי אני שוקל 110 קילו. אני לא שתיין."

ובחקירה נגדית:

ש. כמה שעות היית באירוע?

ת. זה ברית, שעה-שעה וחצי. הוזמנתי לשעה 14 בערך, אולי הגעתי בשלוש, הייתי שם שעה, נתתי מתנה, ישבתי קצת והלכתי הביתה. הגעתי באמצע.

ש. הספקת לשתות, לאכול?

ת. היה מזנון, קצת כוסיות. אני לא שותה ביום, שתיתי כוסית-שתיים, עראק עם מים.

ש. השוטרים רשמו 3-4.

ת. בגלל זה סירבתי לחתום.

ש. שתית אחד או שתיים?

ת. לא זוכר.

ש. אז יכול להיות 3-4.

ת. לא. עכשיו אני לא זוכר, באותו יום זכרתי ולכן סירבתי.

ש. למה לא אמרת שיכתוב שלא רשם נכון?

ת. אמר שהוא לא יכול לתקן. לכן לא חתמתי.

ש. אמרת שאתה לא משתכר מהכמות ששתית, איך אתה יודע?

ת. אני מרגיש אם אני שיכור. לא שתיתי. שתיתי כוס שתיים, לא ישבתי עם בקבוק וגמרתי אותו. ראיתי מספיק שיכורים בחיים שלי, אני יודע איך נראה שיכור.

התרשמתי מדברי הנאשם בהקשר זה לא הייתה חיובית. התרשמתי כי הנאשם שמה מספר כוסות משקה המכיל אלכוהול, כאשר אינו יודע לומר מספרן המדויק. הנאשם "הרגיש" כי אינו שיכור וזאת מאחר והשפעת האלכוהול עליו לא הגיעה לדרגה המוגדרת כשכרות בלשון הדיבור ומנסיונו הוא יכול לשתות "שני בקבוקים" מבלי להגיע לרמת השפעה כזו. עם זאת, כידוע ההגדרה המשפטית של שיכור שונה מהגדרה זו בלשון בני אדם, ואינה תלויה בהרגשתו האישית של הנהג. כבר הגיעו בפניי נאשמים אשר למרות כמות אלכוהול גבוהה מאוד בגופם צלחו את מבחני המאפיינים, ומנגד קיימים מי שהתנהגותם מעידה על השפעת אלכוהול ניכרת אולם רמת האלכוהול בגופם נמוכה מהמותר בחוק.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמת הנאשם. המאשימה הציגה פלטי מכשיר תקין לכאורה המצביעים על כשלון בדיקת הנשיפה שנערכה לנאשם. הנאשם לא סתר את תקינות המכשיר ולא הציע כל הסבר לכשלון בדיקת השכרות. הוכח כי לנאשם הוסברה משמעות הסירוב וכי הכשלת הבדיקה משמעותה כסירוב. מעבר להכשלת הבדיקה יש ראיות להיות הנאשם שיכור, הן בהתנהגותו, הן בהודאתו בדבר שתיית אלכוהול בסמוך לפני הנהיגה והן בתוצאות שתי הנשיפות התקינות.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 23.11 בשעה 13.

ניתנה היום, 8 בספטמבר 08 ספטמבר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד א. עודה וב"כ המאשימה עו"ד גב' מנדלוביץ'.